

5 | observant

WWW.OBSERVANTONLINE.NL
JAARGANG 43 | 6 OKTOBER 2022
ONAFHANKELIJK WEEKBLAD UNIVERSITEIT MAASTRICHT

TURN AROUND
FOR ENGLISH
EDITION

HOE GAAT HET NU MET SAP?

Inkoop-programma werkt nog niet naar behoren:
“Het is meer dan even wennen”

P6-7

P3

MYSTERIE

Waar komt het
zoemende geluid op de
Annadalcampus vandaan?

P5

**WEER GEEN
SPINOZAPREMIE
VOOR UM**

“We moeten zelf zorgen dat we
zichtbaarder zijn”

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek.

Fiets kwijt? Eet een stukje chocola

Aan voedsel wordt soms de vreemdste claims toegekend. Vooral de zogeheten *superfoods* – boerenkool, blauwe

bessen, chocola – zouden fantastische dingen voor je lijf en hersenen doen. De Groningse neurowetenschapper Elkan Akyürek wilde wel eens weten wat er van waar is en begon met chocola. Er is goed en slecht nieuws voor chocoladeliefhebbers, vertelt hij aan de Groningse *UKrant*. Je bent niet alerter als je net chocolademelk op hebt. De *attentional blink* – iets trekt je aandacht en gedurende de halve seconde daarna kun je je aandacht nergens anders op richten – wordt niet korter met meer flavanolen (het ‘werkzame’ stofje in chocola, je vindt het ook in rode wijn en blauwe bessen) in je lijf. Ook ga je er niet opeens beter van onthouden – het visuele werkgeheugen blijft gelijk. Maar, Akyürek vond wel een effect als het gaat om ruimtelijk inzicht. Proefpersonen moesten een ‘T’ zoeken op een scherm vol ‘L’-en en wie het aantal flavanolen dat in een reep pure chocola zit had gegeten, was daar sneller en beter in. Dus de volgende keer dat je je sleutels kwijt bent of je fiets niet kunt vinden in de overvolle stalling is de oplossing simpel: eet chocola.

Is het Nederlands of Engels?

Wat hebben de woorden *genre*, *quiz*, *alarm* en *hut* met elkaar gemeen? Ze betekenen in het Nederlands en het Engels precies hetzelfde. Journalist Anneke van Ammelrooy (voormalig hoofdredacteur van het Leidse zusterblad *Mare*) vroeg zich af hoeveel van dit soort woorden er eigenlijk zijn. De lijst op haar website www.english-dutch.com telt er inmiddels zo’n achtduizend. Een iets uit de hand gelopen project (“Ik wist zelf ook niet dat het er zoveel waren”). Daar zitten woorden bij die precies hetzelfde zijn, zoals *bed*, woorden die je hetzelfde schrijft maar anders uitspreekt, zoals *code* (*kood* in het Engels, *ko-de* in het Nederlands), en woorden die je anders schrijft maar wel bijna hetzelfde klinken, zoals *brons* en *bronzee*. Van Ammelrooy hoopt dat internationale studenten die hun Nederlandse vocabulaire (*vocabulary* – ook op de lijst) willen vergroten de site als inspiratiebron gebruiken.

De zaak van de frauduleuze koe

Er komt een test om melkfraude aan te tonen, kopt zusterblad *Resource* uit Wageningen. Melkfraude – wellicht komen er nu beelden bij u op van koeien die stiekem water aan hun melk toevoe-

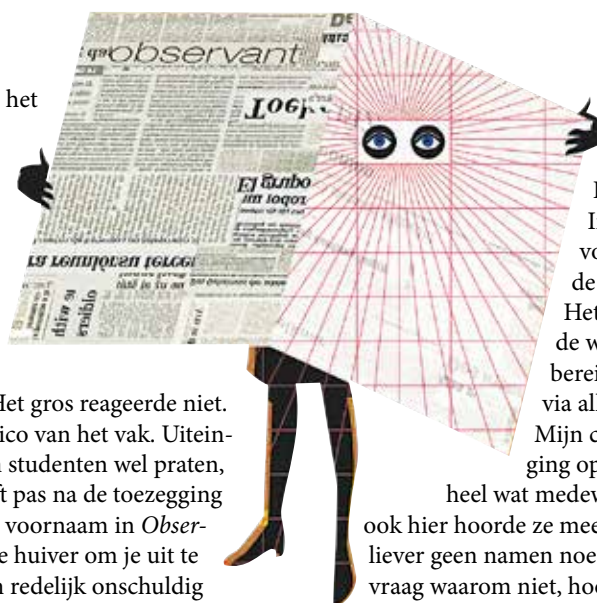
gen, maar de koe is juist het slachtoffer in dit geval. Wanneer de dieren behandeld worden met een groeihormoon leveren ze een kwart meer melk. Een buitensporige voor de boer, maar het is verboden in Europa omdat het welzijn van de koe er onder lijdt. Het probleem is dat de melkfraude moeilijk aan te tonen is. Onderzoeker Nathalie Smits, die volgende week op het onderwerp promoveert, brengt daar verandering in. Zij heeft een test ontwikkeld die de melk en het bloed van de koe controleert op antilichamen. Alleen koeien met groeihormonen in hun lijf

maken die aan. Kunnen sjoemelende boeren nu binnenkort een boete verwachten? Dat niet, zegt Smits. Er zijn namelijk twee middeltjes op de markt, één van chemiebedrijf Monsanto, één van LG Life Sciences. “Het groeihormoon van Monsanto kun je zo ondubbelzinnig aantonen, maar dat geldt niet voor dat van LG. Die stof is identiek aan het lichaamseigen groeihormoon. Je kunt dus niet honderd procent zeker zeggen dat het toegediend of van de koe zelf is.” Ze pleit voor een aanpassing van de regels, zodat ook verhoogde waarden al als bewijs kunnen dienen.

“Ik wil niet met mijn naam in Observant”

Mensen die de telefoon laten rinkelen, die mails niet beantwoorden of je op een botte manier afserven. Het is van alle tijden. Een journalist moet wat eelt op zijn ziel hebben, anders krijgt ‘ie het zwaar. Maar er zijn ook tal van mensen die wel antwoord op onze vragen willen geven. Maar de laatste tijd (of is het al langere tijd?) lijken minder medewerkers en vooral studenten bereid om met naam en toenaam in *Obs-*

vant te komen. Neem het artikel over gevolgen van de inflatie voor studenten. Mijn collega YM vroeg – ik overdrijf niet – meer dan vijftig studenten per mail, via LinkedIn, Facebook, Whatsapp en *face to face* om een reactie. Het gros reageerde niet. Dat kan, dat is het risico van het vak. Uiteindelijk wilden veertien studenten wel praten, waarvan bijna de helft pas na de toezegging dat ze alleen met hun voornaam in *Observant* zouden staan. De huiver om je uit te spreken over zelfs een redelijk onschuldig onderwerp als je dagelijkse boodschappen en de huur, is blijkbaar groot. Ze willen niet traceerbaar zijn, is de meest gehoorde uitleg. Of neem de invoering van SAP, het nieuwe

ICT-systeem voor Human Resources, Financiën en Inkoop, dat voor de zomer de lucht in ging. Het gemopper op de wandelgangen bereikte de redactie via allerlei kanalen. Mijn collega CF ging op pad en sprak heel wat medewerkers, maar ook hier hoorde ze meer dan eens: liever geen namen noemen. Op de vraag waarom niet, hoorde zij onder andere: ‘Ik ben niet de enige die hiermee kampt.’ Waarom hameren we zo op het noemen van de naam? Openheid is een goed journalistiek

redactioneel

gebruik: een verhaal moet controleerbaar zijn, niemand is bij verzinsels gebaat. Iemand die volmondig voor zijn mening uitkomt, dus met naam en toenaam, is veel geloofwaardiger. Maar het blijft een dilemma: als mensen zonder de garantie van anonimiteit niets willen zeggen bestaat het risico dat een waardevol verhaal niet opgetekend wordt. Daarom doen we het soms wel, noodgedwongen, en altijd met de vermelding waarom iemand niet met naam en toenaam in de krant wil. Wat me wél bevreemdt: dat zelfs aan een universiteit medewerkers liever niet openlijk hun mening geven. Wat is daar aan de hand?

Riki Janssen

Wekelijks schrijft de hoofdredacteur van *Observant* over de belevenissen op de redactie.

Wel meer toezicht op sociëteit

Horecaverunning Tragos wordt niet ingetrokken

De gemeente Maastricht gaat de horecaverunning van Tragos niet intrekken. Er is juridisch gezien "onvoldoende basis", meldt verantwoordelijk wethouder Johan Pas.

De Universiteit Maastricht heeft studentenvereniging Tragos, naar aanleiding van de misstanden tijdens de ontgroening, de verenigingsstatus ontnomen. Maar zou de gemeente niet meer kunnen doen? De horecaverunning intrekken bijvoorbeeld, wilde D66-gemeenteraadslid Thomas Gardien onlangs weten. In een schriftelijk antwoord op Gardiens raadvragen

meldt verantwoordelijk wethouder Johan Pas (ook D66) nu dat hij de ontgroeningsincidenten bij Tragos weliswaar "onacceptabel" vindt, maar dat het stadsbestuur juridisch 'te zwak' staat om de horecaverunning in te trekken. Dit soort maatregelen zijn "enkel juridisch houdbaar als deze goed worden gemotiveerd en proportioneel en evenredig zijn". Er is geen proces-verbaal van de politie of van toezicht-houders dat dient als bewijs en waaruit dus blijkt "waar, wanneer en door wie er bepaalde overtredingen zouden zijn begaan". De politie, die zelfstandig een onderzoek zou kunnen starten naar de misstanden, ziet daarvoor op

dit moment "geen aanleiding", laat een woordvoerder weten.

Wel belooft de wethouder te kijken of de vereniging voldoet aan de wet- en regelgeving en of ze beschikt over de vereiste vergunningen. Ook volgen er gesprekken met de leden op wier naam de horecaverunning staat. Die studenten moeten namelijk van "goed levensgedrag" zijn. Tot slot zal de gemeente, zolang de sancties gelden van de universiteit, geen incidentele subsidies verlenen aan Tragos.

Verder komt er de komende tijd meer toezicht op de sociëteit aan de Kastanjelaan "om de veiligheid te waarborgen". Die actie hangt samen

met de horecaverunning, licht een woordvoerder desgevraagd toe. Zo moeten degenen op wier naam de vergunning staat bijvoorbeeld verplicht aanwezig zijn in het pand. "Hier kunnen wij op controleren, maar dat is inderdaad niet 24/7."

Thomas Gardien is tevreden met de stappen die het stadsbestuur wil zetten. "Dialogo moet het uitgangspunt zijn. Ik wil niet verzanden in juridische welles-nietesspelletjes. En nu hopen dat alle maatregelen Tragos (en anderen) motiveren tot beterschap."

Wendy Degens

Buurt wil af van mysterieuze zoemtoon Annadal

Inwoners van de wijk rond Annadal klagen over een mysterieus zoemgeluid, dat volgens hen komt van het M-gebouw van de Annadalcampus. Studentenhuisvestingsmaatschappij Xior, de eigenaar van het gebouw, zegt dat er niets aan de hand is. Ook de bewoners van het M-gebouw horen niets.

De studenten op de Annadalcampus zorgen vaker voor (geluids)overlast voor omwonenden. Jaren geleden zetten buurtbewoners daarom een mailsysteem op om alle klachten zorgvuldig te registreren. Afgelopen maand klaagden zeven inwoners over een aanhoudend zoemgeluid, afkomstig van het dak van het M-gebouw, weten ze zeker. Een probleem dat volgens de buurt afgelopen zomer de kop opstak. "Bijzonder irritant en slecht voor onze nachtrust", klinkt het in de e-mails. "Is er aan knoppen gedraaid? Of is er misschien iets stuk gegaan", vragen ze zich af.

Ook voor wijkbewoners die niet in het mailsysteem zitten is het klip en klaar: de zoemtoon komt van het M-gebouw. "Ik hoor het geluid zeker", zegt een bewoner van de Kochstraat. "Al is het niet zo dat ik er 's nachts wakker van lig." Een wandeling rondom de Annadalcampus doet inderdaad vermoeden dat het geluid van het M-gebouw komt. Al is daar direct naast en in het gebouw niks van te horen. "Ik heb nergens last van", zeggen drie studenten die er wonen.

In het mailsysteem reageert Xior dat er niets is veranderd aan de apparatuur en dat ze pas iets gaan doen "als er een apparaat kapot is en dat is nu niet het geval". *Observant* deed meerdere pogingen om Xior zelf te spreken, maar tot nu toe zonder resultaat. YM

De huizen vlak bij het M-gebouw (het achterste gebouw) op de Annadalcampus Foto: Observant

Imperfectie

Je hebt hem ongetwijfeld al gezien: de 'corporate' video van UM. 'This is my university, this is UM!' Bij FASoS speelt die al weken onafgebroken op schermen in de gangen.

UM samengevat in 2 minuten 19 seconden gestileerde perfectie. De video is zo glad, dat ik bang ben om erover uit te glijden. Dit is UM door de ogen van 'visual storytellers' die veel tijd op Instagram doorbrengen. Als je zo benadrukt dat alles perfect is, roep je net argwaan op. Zoals mensen die zichzelf hooghartig omschrijven als 'goed mens': die zijn minstens zo ambigu en complex als de 7+ miljard anderen. Of nog erger, zoals de

Vlaamse influencer die voor de camera graag uitpakte met zijn weldaden, maar achter de schermen een delinquent bleek te zijn. Sinds

enkele weken zit hij in de gevangenis. Er zit geen weerhaak in de 'this is UM'-video. Nergens een beeld van iemand met ongewassen haar en in een ouwe kloffe die, de wanhoop nabij, een deadline probeert te halen. Geen enkele docent die ProWise niét aan de praat krijgt. Geen moeilijke gesprekken bij de studentenadviseur. Geen worsteling met de sisyfusarbeid die 'werkmail' heet. Geen beelden van bijeenkomsten zoals Growing up in Science die de Maastricht Young Academy organiseert om UM-onderzoekers ook over hun mislukkingen te laten praten. Want het zijn net mensen.

Op 1 september mocht ik als opleidingsdirecteur de nieuwe lichting studenten Digital Society verwelkomen. Het was de bedoeling dat ik

met de 'corporate' video de sessie opende. Ik heb de video verwijderd. Als antipode toonde ik een compilatie van 'Zoom fails'. De kat die door het scherm loopt. De filter die mensen tijdens onlinevergaderingen in een aardappel, smiley of kat verandert en de bibberende stem die weerklinkt: 'I don't know how to remove it'. De persoon die nog in bed ligt en niet beseft dat de webcam aanstaat. Kortom, de menselijke vergeefsheid in drie minuten samengevat. Er zit zoveel schoonheid en humor in imperfectie. Vrij naar Leonard Cohen: 'There is a crack in everything, that's how some lightness gets in'.

Katleen Gabriels, universitair docent Techniekfilosofie en opleidingsdirecteur van Digital Society (FASoS)

serie op jezelf

“Als ik bij mijn ouders blijf wonen, moet ik in militaire dienst”

Foto: Ellen Oosterhof

Ceyhun Bakkaloglu (23 jaar) uit Cyprus, masterstudent Health and Social Psychology, betaalt €900,- per maand voor een kamer van 18 m² vlakbij het Vrijthof.

Pas een paar weken, sinds begin september, woont Ceyhun Bakkaloglu op zijn nieuwe kamer. Net op tijd, vertelt hij, want hij mag dit jaar nog maar tien dagen bij zijn ouders in Cyprus verblijven. “Als ik daar meer dan 120 dagen per jaar ben, moet ik verplicht in dienst bij de militaire macht van Noord-Cyprus (de zelfverklaarde republiek die alleen door Turkije wordt erkend, red.). Daar heb ik helemaal geen zin in. Niet alleen omdat studeren dan onmogelijk is, het gaat ook volledig in tegen mijn idealen.” “Vorig jaar, toen ik aan mijn master begon, was het bijna onmogelijk iets te vinden. Ik pakte wat ik pakken kon.” Dat bleek een appartement van bijna 1800 euro, eigenlijk bedoeld voor een koppel. “Delen met een andere student was niet mogelijk, omdat er geen aparte slaapkamer was. Gelukkig sprongen twee familieleden bij om de huur te betalen.” Dit collegejaar is hij echter qua financiën op zichzelf aangewezen, waardoor verhuizen noodzakelijk was. Hij koos, wederom onder druk, voor de eerste mogelijkheid: een kamer in een statig studentenhuis met uitzicht op de

Sint Servaasbasiliek. Ook die is niet ideaal. “Mijn huur is gehalveerd, maar nog steeds fors. Ik ga bij een donutzaak werken om rond te komen.”

Uitflippen

Daarnaast is het niet de studio waarop hij hoopte. Tijdens zijn bachelor in het Britse Plymouth woonde hij ook in een studentenhuis, en dat viel erg tegen. “Mijn huisgenoten waren ook mijn studiegenoten. We deden alles samen, tot boodschappen doen aan toe. Dat leverde een erg ongezonde situatie op. De spanning was om te snijden, sommige mensen konden plotseling uitflippen om een onschuldige opmerking. Ik trok mijzelf steeds meer terug op mijn kamer, kreeg last van mentale problemen.” Lang dacht hij dat hij zelf het probleem was, totdat een vriend zijn kamer overnam en met dezelfde problemen te maken kreeg. Gelukkig gaat het er in zijn nieuwe huis anders aan toe, stelt hij opgelucht vast. “Iedereen hier is aardig, maar we geven elkaar ook genoeg ruimte.”

Plant als huisdier

Bovendien voldoet de kamer aan genoeg punten die wél op zijn verlanglijstje stonden. “De locatie is fantastisch, zo middenin het centrum. Dit is waar het leven zich afspeelt.” En er is een groot raam, dat zijn vele planten van de benodigde lichtinval kan voorzien. “Heel fijn, want ik houd ontzettend van planten. Ik behandel ze als huisdieren, geef sommige zelfs namen. En het laat me aan thuis denken, waar mijn kamer ook ermee volstaat. Het begon met mijn oma die me regelmatig planten gaf, daarna liep de hobby uit de hand.” Waarom richt hij zich in zijn studie dan op de biologie van mensen in plaats van planten? “Vergelijk het met een kunststudent, die zoveel met het onderwerp bezig is dat hij de kunst zelf saai begint te vinden. Dat wilde ik voorkomen. Bovendien begrijp ik nog steeds niet hoe fotosynthese werkt”, zegt hij lachend. “Dat is zo abstract.”

Sekstherapeut

Het bestuderen van de menselijke geest en biologie bevalt hem goed. Zijn doel is om

sekstherapeut te worden. “Ik ben opgegroeid in een conservatief dorp in het noorden van Cyprus, met veel taboes rondom seks. Jongeren leren niet hoe ze een condoom moeten gebruiken, mensen zien seks als een zonde.” En wie afwijkt van de heteroseksuele norm, kan het helemaal schudden. “Zelf ben ik biseksueel, maar lang durfde ik daar niet voor uit te komen, zelfs niet toen ik in Engeland woonde. Uiteindelijk dacht ik: als ik als therapeut mensen wil helpen bij het omarmen van hun seksualiteit, waarom omarm ik dan zelf niet mijn seksuele geaardheid?” Het uit de kast komen verliep niet soepel. “Mijn ouders namen het niet zo goed op. Ik bezoek hen nog steeds, maar we praten er niet over.”

Overleven

Ooit hoopt hij als therapeut terug te keren naar zijn vaderland, zodat hij toekomstige generaties opener over seks kan laten denken. Al blijft dat een lastige keuze. “Niet vanwege het leger: na vier jaar werken in het buitenland kun je dat afkopen met een geldbedrag en een aantal dagen dienst. Het is vooral omdat ik dan mijn huidige levensstandaard vaarwel moet zeggen. Het is op Cyprus veel lastiger om rond te komen. Daar ben je meer bezig met overleven, waardoor je je creatieve zelf verliest.”

Dennis Vaendel

In deze serie vertellen studenten over hun kamer en zichzelf

Als enige Nederlandse universiteit won Maastricht nog nooit een Spinozapremie

Rector Habibović: “Het is niet goed voor het aanzien van de UM”

Afgelopen woensdag ontvingen vier onderzoekers de hoogste onderscheiding in de Nederlandse wetenschap: de Spinozapremie, ter waarde van 2,5 miljoen euro. Onder de winnaars wederom geen UM'er. Als enige van de dertien grote Nederlandse universiteiten ontving de Universiteit Maastricht de prijs nog nooit. Rector Habibović: “We moeten harder werken.”

De Spinozapremies, ook wel de ‘Nederlandse Nobelprijzen’ genoemd, worden sinds 1995 jaarlijks toegekend door wetenschapsfinancier NWO. Inmiddels staat de teller op 105 Spinozalaureaten. Die zijn niet bepaald gelijkelijk over de instituten verdeeld. In ongeveer een kwart van de gevallen (26 keer) leverde de Universiteit Leiden de winnaar. Utrecht en Nijmegen volgen met respectievelijk 17 en 12 laureaten. Tegelijkertijd winnen sommige andere, met name ‘jonge’ universiteiten, zoals

Eindhoven, Twente, Rotterdam (alle viermaal) en Tilburg (een keer), slechts zelden. En de weg naar Maastricht vond de NWO dus zelfs nog nooit. Is dat erg? UM-rector Pamela Habibović meent van wel. “Voor het aanzien van de universiteit is het niet goed. Het is een belangrijke erkenning die we missen. Terwijl er hier genoeg onderzoekers rondlopen die een Spinozapremie verdienen.”

Waarom viel dan geen van hen in de prijzen? Daar heeft Habibović niet echt een verklaring voor. “We weten niet hoe NWO de winnaars precies bepaalt. Wel zien we dat de verdeling scheef is. Ongeveer zeven procent van de hoogleraren in Nederland werkt aan de UM, en we hebben nul Spinozalaureaten. De Universiteit Leiden heeft een vergelijkbaar aantal hoogleraren (eind 2021 waren er 332 Leidse tegenover 271 Maastrichtse hoogleraren, volgens de website van koepelvereniging Universiteiten van Nederland, red.), maar wint bijna één op de vier keer. Hoe dat komt? Ik heb geen idee.”

Lobbyen

Toenmalig rector Luc Soete opperde in 2016 tegenover *Observant* dat de leeftijd van de UM – met 46 jaar de jongste universiteit van het land – een rol speelt. Habibović ziet dat anders. “Sinds de oprichting zijn er al meerdere generaties onderzoekers geweest. De leeftijd zegt niks over hoe goed de huidige wetenschappers zijn. En ja: de UM heeft van oudsher een focus op onderwijs, maar dat zou de kansen van wetenschappers die hoogstaand onderzoek doen niet mogen verkleinen.”

Wat is dan de oorzaak? Een slecht imago? Of lobbyt de UM soms niet genoeg? “De selectie is ongetwijfeld een degelijk en objectief proces. De vraag is of universiteiten die relatief

vaak buiten de boot vallen voldoende in beeld zijn, anders gezegd: of die zichzelf voldoende zichtbaar maken.”

Kanshebbers helpen

Habibović meent dan ook dat de UM naar zichzelf moet kijken. “Wellicht blijven onze eigen inspanningen achter. Het college van bestuur mag ieder jaar twee kandidaten voordragen. Dat is de afgelopen jaren niet altijd gebeurd: soms werd er maar één kandidaat geselecteerd (het college wil niet vermelden hoe vaak dit precies gebeurde, omdat “de nominaties vertrouwelijk zijn”, red.). Daarin kunnen we alerter zijn.”

Waar het devies van rector Soete in 2016 nog “volhouden” was, is de houding van Habibović “harder werken en de prijs serieuzer nemen”. Zo moet er meer aandacht komen voor de selectie van de kandidaten, waarover de decanen en de rector het college adviseren. “Nog niet iedereen binnen de universiteit is zich bewust van het belang van de prijs. We moeten beter rondkijken om kanshebbers te identificeren. En vervolgens nagaan of we ze kunnen helpen zich te verbeteren op punten die belangrijk zijn voor het winnen van een Spinozapremie.”

Daarnaast moet men af van wat Habibović ‘misplaatste bescheidenheid’ noemt: “We zijn nu soms nog terughoudend bij het selecteren van onderzoekers, omdat we bang zijn dat ze teleurgesteld raken als ze niet winnen. Terwijl het juist eervol is om voorgedragen te worden voor de hoogste wetenschappelijke onderscheiding van het land.”

Dennis Vaendel

De tegenstrijdigheid van BeReal

Er is een nieuwe sociale media-app in opkomst: BeReal. De opzet is heel simpel. Eén keer per dag krijg je – op een willekeurig tijdstip – een melding dat het tijd is om ‘real’ te zijn. Als je op de melding klikt, moet je binnen twee minuten een foto maken met zowel je normale als je selfiecamera, zonder filters. Pas als je zelf een foto hebt geplaatst, kun je die van je vrienden zien. Om te kunnen kijken, moet je dus meedoen. Bij elke BeReal staat hoeveel tijd er is verstreken tussen de melding en het nemen van de foto, en hoe vaak iemand diens BeReal opnieuw heeft gemaakt. Die functies vormen een maatstaf voor echtheid. Hoe langer iemand wacht, hoe groter de kans dat de BeReal geposeerd is.

De naam BeReal impliceert authenticiteit. Je krijgt te zien wat je vrienden in hun dagelijkse leven doen: er komen foto's voorbij van feestjes en sportscholen, bankhangers en *dinner dates*. Het dient als tegenhanger van andere sociale media zoals Instagram en Facebook, die inmiddels het imago hebben nep te zijn, omdat daar de mogelijkheid bestaat om selectief te zijn. De gemiddelde gebruiker post daar alleen zijn mooiste of interessante foto's, en bewerking is niet ongebruikelijk.

Toch betrap ik mezelf erop dat mijn BeReals niet altijd zo ongefilterd zijn als bedoeld. Het vieze afwaswater is niet zo fotogeniek, dus ik verplaats me naar een andere hoek van de kamer. Mijn vrienden ‘bewaren’ hun BeReals voor later, wanneer ze naar de film gaan of cocktails aan het drinken zijn. Soms merk ik zelfs dat – wanneer ik een mooi uitzicht heb of iets heel gezelligs aan het doen ben – ik hoop op een BeReal-melding. Beter nu dan wanneer ik weer thuis aan het Netflixen ben. Het was een dappere poging, maar ook BeReal ontkomt niet aan ‘nepheid’. Misschien is het nog erger dat de app wél die verwachting schept. Instagram doet tenminste niet alsof. Op de een of andere manier is dat misschien wel echter.

Puck Füsers

Puck Füsers studeert aan het University College

Photo: Dutchmen Photography, Shutterstock

Vier maanden na de livegang: hoe gaat het nu met SAP Cloud?

Verdwenen bestellingen en bergen herinneringsmailtjes

Bijna vier maanden geleden gingen Inkoop, Finance en HR met nieuwe ICT-systemen werken onder de naam SAP Cloud. Dat had niet alleen invloed op die afdelingen, maar op *alle* medewerkers van de Universiteit Maastricht. Er werd gesproken van een “soepele overgang”, met relatief weinig problemen. Hoe is dat nu, een paar maanden later? “SAP is meer dan even wennen.”

Tekst: **Cleo Freriks**

Illustraties: **Simone Golob**

De geluiden net na de lancering waren positief. Ja, er waren problemen en vragen, maar “niks onoplosbaars”, zoals Nick Bos, lid van het college van bestuur, toen tegen *Observant* zei. Een kleine rondgang langs verschillende afdelingen vertelde hetzelfde verhaal: er zijn problemen, maar niets buiten het ‘normale’. Daarbij werd wel een kanttekening geplaatst: een systeem bewijst zich pas na een paar maanden. Ook kreeg de redactie naar aanleiding van het artikel reacties van medewerkers die een stuk minder gelukkig waren met hoe de overgang verliep. Tijd dus voor een nieuw rondje. *Observant* vroeg zo’n twintig medewerkers van verschillende afdelingen om een beeld te schetsen.

Verdwenen bestellingen

Wat daarbij meteen opvalt is dat zich bij Inkoop de meeste problemen voordoen. Bestellingen verdwijnen, pakjes worden niet, of aan de verkeerde persoon, bezorgd en de levertermijn (toch al vaak lang vanwege alle wereldwijde crises) wordt verlengd doordat goedkeuring op zich laat wachten. Maar het vervelendste voor iedereen die regelmatig van het Inkoop-programma gebruik maakt: nog lang niet alle leveranciers staan erin. Daardoor kan er niet rechtstreeks besteld worden, maar moet de order via de afdeling Inkoop. Daar is het erg druk en duurt het dus langer voordat de bestelling verwerkt is. Het omzetten van het oude naar het nieuwe systeem is inderdaad niet overall zo goed gelopen als verwacht, zegt programamanager Fred Offerein. “Er zijn wat data blijven hangen,

waardoor bestellingen verdwenen of verkeerd aankwamen. Sommige leveranciers hebben lang op hun geld moeten wachten omdat we een achterstand vanuit de *freeze* (het moment dat er geen nieuwe data meer ingevoerd kon worden, een paar weken voor de overgang, red.) moesten wegwerken en er waren gewenningsproblemen. Ook het tempo waarop we leveranciers wilden toevoegen aan het programma ligt veel lager dan gehoopt.”

Onder druk

Wat niet helpt is de beperkte menskracht bij de afdeling Inkoop, die door al het extra werk flink onder druk staat.

“Twee mensen zijn er een tijd uit geweest, dat voel je wel op een team van vijf. We proberen er personeel bij te krijgen, maar de markt is schaars en het werk vereist specialistische kennis.” Desondanks denkt Offerein dat voor het einde van het jaar de ‘achterstand’ is ingehaald. “Naar verwachting kan daarna het tempo van nieuwe leveranciers invoeren omhooggaan.”

Dat is het perspectief waar men op zit te wachten, want het is hen onduidelijk of en wanneer problemen worden aangepakt. Offerein: “We gaan een kalender maken waarin we op een rij zetten wat we op korte of lange termijn onder handen nemen. Sommige dingen gaan nog niet goed, dat is meer dan even wennen (refererend aan de slogan bij de invoering van SAP: ‘het is even wennen’, red.). Als dit niet goed opgelost wordt, hou je ontevreden eindgebruikers. Dat gezegd hebbende; in de basis werkt het systeem goed. We hebben niet de grote problemen gehad die we kennen van andere universiteiten, waarbij niets meer werkte.”

Limiet van 500 euro

Dan zijn er nog een paar onhandigheden in het systeem. “We zijn een lijst aan het samenstellen met aanpassingen die we willen doorvoeren als alles goed loopt – mits het technisch mogelijk is binnen SAP. Een voorbeeld wat op zo’n lijst kan komen: dat je met meerdere mensen in dezelfde winkelwagen kan.”

Iets waar Offerein niets aan kan doen is de limiet van 500

euro. Is een bestelling duurder, dan moet iemand – die daar de bevoegdheid voor heeft – toestemming geven. Dat leidt soms tot vertraging, wanneer deze persoon bijvoorbeeld op vakantie is. “De accountant heeft ons gezegd dat we duidelijke grenzen moeten stellen. Je kunt overigens in het systeem registreren dat je er niet bent en wie jouw taken waarneemt, die kan dan bestellingen goedkeuren.”

Verlofuren

Dan de problemen met het HR-gedeelte. Veel mensen konden hun verlofgoed of al eerder opgenomen verlof niet meer terugvinden. Dat herkent Offerein. “We hebben in de eerste weken zo’n vijfhonderd vragen gekregen, in het begin vooral over verlof.”

Soms stond de informatie verkeerd in het oude systeem en komt dat nu aan het licht. “De data klopten dan niet, daar hebben we last van gehad, maar dat had niets met het nieuwe systeem te maken.”

Soms werkt het nieuwe systeem anders. “Voor ouderschapsverlof moet je saldo aanvragen bij HR. Doe je dat niet en probeer je het gewoon als verlof aan te vragen, dan krijg je de melding ‘verlof geweigerd’. Dat staat in de instructie, maar het zou handiger zijn als in de foutmelding kwam te staan ‘vraag saldo aan bij HR’, dan is het meteen duidelijk. Dat geldt trouwens ook voor verlof aanvragen, dat heet ‘medewerkerstijd aanvragen’, dat is zo’n gekke benaming. Het staat op het lijstje voor

mogelijke aanpassingen in SAP.”

Systeem opschonen

Het komt ook voor dat de informatie wel in het systeem staat, maar op een andere plek. “Je moet op 31 december gaan ‘staan’ om te zien hoeveel verlofuren je nog over zou hebben als je het al ingeplande verlof opneemt. Dat is ook gewoon onhandig, maar daar kunnen we niet zoveel aan doen, het zit in SAP.” Elk nadeel heeft z’n voordeel: HR schoont alle data op. “Mensen die minder zijn gaan werken, merken bijvoorbeeld dat hun contracturen nu nog verkeerd in het systeem staan. Ik zag zelf dat in de organisatiestructuur van mijn afdeling iemand stond die al jaren met pensioen is. Ik verwacht dat HR eind november of begin december alle fouten weggewerkt heeft.”

Meer werk

Dan is er nog het goedkeuren van verlof (maar ook facturen, declaraties en nevenactiviteiten). Dat is formeel een taak voor de leidinggevende, terwijl een deel daarvan, bijvoorbeeld verlof, voorheen regelmatig werd gedaan door het secretariaat. Het zorgt voor wanhoop bij sommige ‘bazen’ die de vele herinneringsmailtjes maar in een spam-box laten komen. Ook secretaresses vinden het soms jammer – zij waren een vraagbaak voor de afdeling omdat ze overzicht hadden. Ze stuurden een bloemetje naar wie lang ziek was of een kaartje

naar de pas bevallen collega. “Het is een principiële keuze, het goedkeuren is werk voor de leidinggevende, dus die moet het ook doen”, zegt Offerein. “Dat heb ik niet bedacht, daar is discussie over gevoerd met de decanen en het college van bestuur. Dat hebben we ook uitgelegd aan alle leidinggevend en hen instructies en filmpjes gestuurd. Daar is niet veel reactie op gekomen. Veel mensen denken toch – en dat snap ik wel – ‘ik zie het wel als het er is’. Uiteindelijk is het niet veel meer werk dan eerst: toen stuurde je vaak een mailtje, nu zet je een vinkje. En er zijn ook mensen die het juist prettig vinden, die zeggen ‘nu heb ik eindelijk overzicht.’”

En hoe zit het met de secretariaten? “We hebben gevraagd te kijken naar wat het voor hen betekent. Krijgt iemand misschien andere werkzaamheden hierdoor? Ik weet niet of dat tot in de haartaten van de organisatie is gecommuniceerd. We zijn nu aan het puzzelen op een mogelijkheid om via rapportages secretaresses bijvoorbeeld wel inzicht te geven in vakantiedagen en ziekteverlof. We moeten daarbij rekening houden met de privacywetgeving, dus we weten nog niet wat mogelijk is.” Voor wie de herinneringsmailtjes zat is, heeft Offerein goed nieuws. “Die kun je uitzetten. Het enige gevaar is dat je het dan laat oplopen en wanneer je het nog eens opent er 360 goedkeuringverzoeken op je liggen te wachten.”

Tot slot zegt Offerein: “Mopper niet alleen tegen je collega, maar laat het ons ook weten. En kijk naar de informatie op intranet, daar kun je veel antwoorden vinden.”

nieuws

Beste studies 2022 volgens weekblad EW

Lof voor zes Maastrichtse opleidingen

De gouden medailles van weekblad EW (voorheen Elsevier) gaan dit jaar naar 112 opleidingen in het hoger onderwijs. Hun studenten zijn bovengemiddeld tevreden over de inhoud van hun opleiding, de sfeer, de docenten en de faciliteiten. Aan de Universiteit Maastricht ontvangt de bachelor Circular Engineering het predicaat 'goud', net als vijf masters in Maastricht en Venlo.

EW baseert zich op de resultaten van de Nationale Studenten Enquête van Studiekeuze123, waaraan dit jaar 286 duizend studenten meededen. Opleidingen krijgen een gouden medaille als ze op minstens acht vragen duidelijk boven het gemiddelde scoren. Ze moeten het in de breedte beter doen dan andere opleidingen in het vakgebied.

De met goud bekroonde bachelor Circular Engineering van de Maastrichtse faculteit Science and Engineering maakt een vliegende start. De opleiding, waarbij studenten leren hoe ze producten en diensten kunnen ontwerpen en ontwikkelen die bijdragen aan circulariteit en aan een duurzame samenleving, draait namelijk pas sinds september 2021.

In Venlo, op de UM-campus, kan men de vlag uithangen voor de twee masters Global Supply Chain Management and Change en Health Food Innovation Management. Zij doen het eveneens bovengemiddeld goed. En het is niet de eerste keer dat ze bovenaan in de ranglijsten staan. In februari kreeg de eerstgenoemde Venlose master de hoogste beoordeling in de *Keuzegids Masters 2022*. Bovendien waren studenten destijds ook al enthousiast over de andere Venlose master. De gouden medailles

Foto: Sorapong Chaipanya, Shutterstock

gaan verder naar drie Maastrichtse masters, alle van de School of Business and Economics: Economics, Economics and Strategy in Emerging Markets en Learning and Development in Organisations.

Voor docenten heeft EW een afzonderlijke ranglijst samengesteld op basis van studenten-

oordelen (bekwaamheid, toegankelijkheid en inzet). Er zijn vijftien winnaars onder de hbo-instellingen en universiteiten. Maastrichtse docenten vallen buiten de boot. De allerhoogste score krijgt de kleine opleiding docent muziek van de Hanzehogeschool Groningen.

Online biedt het magazine meer informatie per

opleiding. Bijvoorbeeld over de arbeidsmarktkansen van afgestudeerden en de hoogte van het salaris, maar ook over de uitval en het studieresultaat. Daar staat ook welke 228 opleidingen dit jaar een zilveren of bronzen medaille winnen.

Wendy Degens/HOP

colofon

Redactieadres

Lenculenstraat 14
Postbus 616
6200 MD Maastricht

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nlW www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Anita Jansen (vz), Samantha Cijntje,
Teun Dekker, Liesbeth Lijnzaad, Hanneke
Ramakers

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Lisbeth
Evers, Juul Hennissen, Linde Kattenberg,
Angelique de Rijk, Thomas Vaessen, George
Vogelaar

Redactie

Riki Janssen
(hoofddirecteur) 043 - 38 85 384
Wendy Degens 043 - 38 85 382
Cleo Freriks 043 - 38 85 386
Yuri Meesen 043 - 38 85 385
Maurice Timmermans 043 - 38 85 381
Dennis Vaendel 043 - 38 85 383

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Michael Erard, Puck Füsers, Katleen Gabriels,
Simon Wirtz

Fotografie

Ellen Oosterhof, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud
Bovelander

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie
www.observantonline.nl/Mededelingen
of [www.observantonline.nl/English/
Announcements](http://www.observantonline.nl/English/Announcements)

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:
[www.observantonline.nl/Adverteren-en-
Paartjes](http://www.observantonline.nl/Adverteren-en-Paartjes)
marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,
m.dewit@bureauvanvliet.com
www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op
de universiteit en op diverse locaties in
Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant
thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per
academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het
Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de
hoofddirecteur geheel of gedeeltelijk worden
overgenomen

paartjes

Voor hetzelfde geld staan de paartjes
iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

TAXI NELISSEN ZOEKT CHAUFFEURS
VOOR WEEKEND EN IN DE AVOND
WWW.TAXINELISSEN.NL GOEDE CAO
MAIL VOOR INFO SOLLICITATIE@
TAXINELISSEN.NL

Paartjes

Lever uw paartjes digitaal in, zie
www.observantonline.nl Vóór dinsdag
16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen
de donderdag daarop in de krant.
De redactie is niet verantwoordelijk voor
de inhoud van de Paartjes en behoudt zich
het recht voor om zonder opgaaf van reden
Paartjes te weigeren.

De mededelingen van de universiteit, faculteiten,
servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden
op www.observantonline.nl

